

MARC AUGÉ – francuski antropolog. Karierę Augé można podzielić na trzy zasadnicze etapy: wczesny (afrykański), środkowy (europejski) i późny (globalny). Oddają one zmiany zarówno w geograficznym ukierunkowaniu jego prac,

jak i narastającym przekonaniu, że lokalnie nie może być już rozumiane bez ujęcia w perspektywie skomplikowanej globalnej całości. W latach 1985–1995 kierował prestiżową instytucją naukową École des Hautes Études en Sciences Sociales. Opublikował m.in. *Non-Lieux. Introduction à une anthropologie de la surmodernité* (Paryż: Le Seuil, 1992), *Le Sens des autres: Actualité de l'anthropologie* (Paryż: Fayard, 1994), *Le Guerre des rêves: exercices d'ethno-fiction* (Paryż: Le Seuil, 1997), *Fictions fin de siècle* (Paryż: Fayard, 2000), *Pour quoi vivons-nous?* (Paryż: Fayard, 2003).

MARIUS DE GEUS – politolog, wykłada teorię polityczną oraz filozofię środowiskową w Instytucie Nauk Politycznych na Universiteit Leiden w Holandii. Jego zainteresowania naukowe, oprócz filozofii politycznej, obejmują badanie ideologii i nurtów filozoficznych związanych z ekologią. Autor licznych publikacji, m.in. *Ecological Utopias* (Utrecht: International Publishers, 1999) oraz *The End of Over-consumption* (Utrecht: International Publishers, 2003).

PHILIPPE RAHM – studiował architekturę na École Polytechnique Fédérale de Lausanne i ETH Zürich. Obecnie prowadzi w Paryżu własną pracownię Philippe Rahm Architectes. W 2002 r. reprezentował Szwajcarię na

8. Międzynarodowej Wystawie Architektury w Wenecji, sześć lat później do udziału w głównym pokazie weneckiego biennale architektury został zaproszony przez kuratora wystawy Aarona Betsky'ego. W 2007 r. Canadian Centre for Architecture w Montrealu odbyła się jego indywidualna wystawa. Brał udział w licznych ekspozycjach architektonicznych na całym świecie. Wykładał m.in. w AA School, Harvard School of Design, Cooper Union NY, Princeton, UCLA i ETH Zürich.

LUCY SARGISSON – pracuje w School of Politics and International Relations na Uniwersytecie w Nottingham. Bada utopie oraz dystopie, specjalizuje się w utopizmie politycznym. Jest zapaloną egalitarką, feministką i eko-

lożką. Do jej wszystkich zainteresowań odnosi się jej najnowsza książka *Fool's Gold: Utopianism in the Twenty First Century* (Hampshire: Palgrave, 2012) http://books.google.co.uk/books/about/Fool_s_Gold.html?id=Wd-OjpHs7QcC&redir_esc=y.

MARCIN MATEUSZ KOŁAKOWSKI – doktor nauk technicznych, ukończył Politechnikę Śląską i Leibniz Universität w Hanowerze, wykładowca i pracownik naukowy na University of Lincoln; architekt projektujący

w Anglii i Polsce, dziennikarz, miłośnik tańca nowoczesnego.

IDA KISS – ekspertka od zrównoważonego rozwoju miast. Ukończyła studia architektoniczne na Uniwersytecie Technicznym i Ekonomicznym w Budapeszcie oraz inżynierskie na Uniwersytecie w Debreczynie. Przez dwa

lata prowadziła rubrykę poświęconą projektowaniu ekologicznemu w magazynie architektonicznym „Octagon”. Współautorka koncepcji strategii Budapeszt 2030 opartej na rozwoju miasta, uwzględniającej kwestie klimatu i zużycia energii.

DALIBOR HLAVÁČEK – architekt, ukończył studia na Politechnice Czeskiej w Pradze (1995–2003), studiował także na Kansas State University (1998) i RWTH Aachen (2000–2001). Jest wykładowcą na macierzystej uczelni. Wy-

brane projekty architektoniczne: przestrzeń ekspozycyjna Muzeum Sztuki i Biżuterii w Jabloncu nad Nysą; High Museum of Arts w Atlancie; dom dla rodziny i teściowej w Nebušicach.

DAWID KRYSIŃSKI – doktorant w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Swoje zainteresowania koncentruje na problematyce rozwoju lokalnego i regionalnego, a także na społeczno-kulturowych uwarunkowaniach

rozwoju motoryzacji. W ramach doktoratu zajmuje się interdyscyplinarną analizą kondycji polskich miast, które w 1999 roku utraciły status wojewódzki. W ostatnich latach brał też udział w przedsięwzięciach mających na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu osób starszych.

LEVENTE POLYÁK – mieszka w Budapeszcie. Urbanista, badacz, krytyk i artysta freelancer. Studiował architekturę i urbanistykę, teorię sztuki oraz socjologię w Budapeszcie i Paryżu. Uczestnik programów badawczych Węgierskiej

Akademii Nauk w dziedzinie urbanistyki. Wykładowca na Uniwersytecie Sztuki i Wzornictwa im. Moholy-Nagy'a oraz Uniwersytecie Technicznym i Ekonomicznym w Budapeszcie, a także na Technische Universität Wien. Brał udział w projektach urbanistycznych realizowanych na zlecenie władz miejskich Nowego Jorku, Paryża, Budapesztu i Péczu. Założyciel KÉK – Węgierskiego Centrum Architektury Współczesnej. Organizator wydarzeń i wystaw badających zjawiska z zakresu współczesnej problematyki miejskiej i urbanistycznej. Doktorant na Uniwersytecie Środkowoeuropejskim. Informacje o jego aktualnych projektach można znaleźć na stronie: <http://polyaklevente.net/>.

JANA TICHÁ – studiowała historię i teorię sztuki na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Masaryka. Jest dyrektorem wydawnictwa Zlatý řez i redaktorem naczelnym czasopisma o tej samej nazwie. Prowadzi wykłady

z architektury modernizmu i współczesnej w Wyższej Szkole Rzemiosła Artystycznego oraz na Wydziale Architektury Czeskiej Wyższej Szkoły Technicznej w Pradze. W ramach swojej działalności w praskim wydawnictwie Zlatý řez przygotowała: antologię tekstów teoretycznych pt. *Architektura na progu wieku informacji* (2001), *Architektura w wieku informacji* (2006), *Architektura: ciało czy obraz* (2009). Jest współautorką książki PRG 2021: *przewodnik po współczesnej architekturze Pragi* (2007), monografii *Future Systems* (2002), *Martin Rajniš: Architektura naturalna* (2008) oraz *D3A* (2009). Razem z Martinem Rajnišem i Ireną Fialową jest współautorką wystawy w pawilonie Republiki Czeskiej i Słowackiej na XII Biennale Architektury w Wenecji w 2010 r.

IVAN JARINA – architekt z uprawnieniami. Urodzony w roku 1965 w Žiline na Słowacji, absolwent wydziału architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego w Bratysławie (1989). Rok 1992 spędził we Francji, prak-

tykując jako architekt w Paryżu i w Charlesvilles-Mezières. W 1996 r. założył własną pracownię Ateliér VAN JARINA, która specjalizuje się w tworzeniu architektury i wzornictwa, kładąc akcent na projektowanie w duchu *slow design*.

DAMAS GRUSKA – wykładowca uniwersytecki i publicysta. Regularnie pisze do czołowych dzienników i czasopism słowackich. W 2004 r. założył czasopismo o kulturze „K&S”, przez następne cztery lata był jego redaktorem naczelnym.

DEVIS BONANNI – urodził się i wychował w Karnii, górzystym regionie na północno-wschodnich krańcach Alp. Czuje się starym i nowym mieszkańcem tego zakątka, tubylcem i przyjeźdźcą z zarzem. W wieku 23 lat odwiedził

kilka ekowiosek we Włoszech oraz poza ich granicami i postanowił zwolnić się ze stanowiska technika informatyka, żeby rozpocząć nową drogę życia w zgodzie z przyrodą. Stał się pełnoetatowym rolnikiem i wypracował pierwszy projekt samowystarczalności żywieniowej, nieodłącznej od umiarkowanego i zrównoważonego stylu życia. Z tego doświadczenia powstaje projekt Pecora Nera (czarna owca), którego celem jest, m.in. zaangażowanie innych osób do tworzenia ekologicznej sieci wspólnotowej. Od 2003 r. dzieli się swoim doświadczeniem na blogu projektu (www.pecoranera.it). Swoje doświadczenie opowiedział w książce *Pecoranera* (Marsilio ed., 2012).

MATEUSZ CURYŁO – doktorant na Wydziale Filozofii UJ. Interesuje się teorią mediów, humanistyczną cybernetyką i filozofią technologii. Wieczorami gra w gry lub cytuje taoistów. Aktualnie łami w Team Fortress 2.

ROSSANO BARONCIANI – wykłada etykę komunikacji na Akademii Sztuk Pięknych w Urbino oraz kultury cyfrowe na Akademii Sztuk Pięknych w Maceracie. Współpracuje z czasopismem o sztuce i filozofii „Thauma”,

w którym opublikował *I confini dell'etica* (*Granice etyki*). W 2009 r. nakładem Infinito Edizioni z Rzymu ukazała się esej *Il vuoto è pieno. Quale etica nella deriva del comunicare* [„Pustka jest pełna. Jaka etyka w upadku komunikacji?”]. Prowadzi blog www.rossanobaronciani.splinder.com.

ZAPRASZAMY DO PRENUMERATY!

Chcesz otrzymywać „Autoportret” bezpośrednio do skrzynki pocztowej? Serdecznie zachęcamy do zaprenumerowania naszego kwartalnika.

Prenumerata „Autoportretu” kosztuje **50 zł** (jeden numer w prenumeracie 12,5 zł). Koszty wysyłki pokrywa wydawca.

Najprościej zamówić prenumeratę w e-sklepie Małopolskiego Instytutu Kultury: <http://e-sklep.mik.krakow.pl/autoportret-prenumerata/>

Zasady są proste – wykupienie prenumeraty oznacza otrzymanie kolejnych czterech numerów „Autoportretu”. Na 2013 rok zaplanowaliśmy jeszcze numer o ograniczeniu, a na początek 2014 – przestrzenie wiedzy.

Zachęcamy!
Redakcja „Autoportretu”